

Гърци уплашихмы, имотъ имъ зѣхмы!
Срѣщайте ны дѣвици! Сему вѣнецъ уплетете!
Пѣтища постелете, и съ пѣсень вѣнецъ подайте!
Ей Семо! Семо! Бѣлгарски царю!

* * *

З А М Ъ Ч А Н И Е.

Тая пѣсень отъ самаго си съдѣржания доказва, чи са е съставила и съчинила въ истое врѣма славнаго Симеоноваго похода отъ очевидца. Тукъ са описва рѣдь войнства, непосрѣдственное прѣводительство Симеона, първаго же войводы Бояна, може быти сына Симеонова, славнаго творца*); урѣжие войновъ, подвластніи Симеону Моравци, Кучани и Тучани (Чѣрно-горци). „Семо махна, стрѣли фрѣкнѣхъ, Гѣрци паднахъ“ то ще кажи, чи Семо лично командувалъ, и щомъ махнѣль съ сабѣ си, стрѣли фѣрчѣли! Кучани и Тучани носили сулици — мѣждрацы, а Моравци ташки сопы и кога стрѣлци, кои сѣ били Бѣлгари и стоѣли напрѣдъ, разбивали Гѣрци, Моравци гы гонили съ ташки сопацы и кого дѣ пристигвали удрили гы и ломили гы кѣту жатварскы снопы. Имѣть право Гѣрци, що сѣ заповнили єще, чи Бѣлгари ходили та зѣмали Цары-градъ съ сопы! и що са присмивѣтъ Бѣлгаръмъ съ рѣчъ „удри на главѣ“ то имъ давало голѣмо впечатление!

„Триющи! плющи! Боянъ на прѣдъ вѣрви!
Клинъ си вѣрти, пѣть прави, Златнѣ вратж глѣда.“

Храбрый Боянъ напрѣдъ вѣрвѣлъ, клинъ си вѣртѣлъ (вѣтка тогаго), и пѣть правиль камъ Златнѣ вратж (*χρυσὴ πύλῃ*) на Царыградскы стѣны! Гѣрци сѣ изоплашили, сѣкрыли сѣ въ царыградскы стѣны, срѣбро, злато давали и Гѣркынки! Сичко това е истинѣ и съгласно съ писаниемъ отъ самихъ Византийцевъ, какъ то видѣхмы въ вышепозложеныя. Тая пѣсень єще показва, и какви пѣсни са пѣли Бѣлгари побѣдонохци, кога сѣ вращали удома си.

„Врацайте са юнаци Бѣлгари въ Бѣлгариѣ!
Гѣрци уплашихмы, имотъ имъ зѣхмы!
Срѣщайте ны дѣвици, Сему вѣнецъ уплѣтете!
Пѣтища постилете, и съ пѣсень вѣнецъ подайте!“

*) Послѣ завладѣнія Бѣлгарии отъ Цымисхіи, остало свободно само Бѣлгарское намѣстничество (войводство) на сѣверозападѣ близъ до Идрѣскаго (адриатичскаго) мора, кому прѣстолны градъ былъ Модрушъ (въ кроатскы днѣшны граници). Тамо е владалъ намѣстникъ Бѣлгарскаго цара Басианъ. Видѣ са единѣ отъ чтири тѣхъ сынове великаго Симеона, кой са споманува въ тѣзки биткѣ, чи вѣрвѣлъ напрѣдъ и глѣдалъ Златнаїкъ вратж царыградскыя стѣны.